Vári Attila

# *Anyám*

Anyám karomnál fog,
hintáztat,
kristályrepülőn szárnyalok,
Akár egy pelyhet,
úgy emel föl,
Szállok, mint:
pitypang-angyalok.

Áttetsző csönd már
halott lénye,
súlytalan és lebegő,
egy holdkráterben lakik talán,
a földön emlék,
levegő.

Távol e zajtól
dúdol anyám,
A kezem fogja,
úgy vezet,
és szennyen, mocskon
átröpít,
s én,
kristályrepülőt
vezetek.